

Naar der dernæst er foreslaaet endnu et Professurat i klassisk Filologi, erindres, at dette er et af selve Fagets Omfang og Betydning flydende Krav, der har ført til, at det f. Eks. ved de fleste tykke Universiteter er normeret med et ulige større Antal Professorer. Ogjaa hos os har saa godt som til Stadihed en Docent virket ved Siden af de to Professorer, saaledes som det ogsaa for Tiden er Tilfældet, og Forslaget gaar derfor i Virkeligheden kun ud paa at give den forlængst erkenste Trang et rettere Udtryk ved at normere den overtallige Docent som Professor.

Paa tilsvarende Maade stiller Forholdet sig i Henseende til det andet Professurat, som er foreslaaet i nordisk Filologi; og desuden maa her ikke overses det forøgede Krav i Henseende til Eksamensforelæsninger, som er en Følge af den ved Anordn. 25de Oktbr. 1883 indførte Skoleembedsøksamen.

Naar Forslaget endvidere har optaget endnu 1 Professurat i germanisk Filologi, skal detne kun af det ovenfor ad § 1 fremhævede Hensyn træde i Stedet for den nu normerede Docent i Engelsk. Naar begge Professorer ere foreslaaede ansatte i germanisk i Stedet for henholdsvis i engelsk og tyisk Filologi, da er Grunden den, at der i førstnævnte Fald vil være Mulighed for at udstrække deres Værvirksomhed til begge Sprog, forsaavidt de magte dem, hvad der efter Omstændighederne nok kan forudsættes at være Tilfældet.

Det nævnte Antal af 15 Professorer formænes at burde normeres i bestemte Fag saabel af Hensyn til disse Fags Betydning i og for sig som af Hensyn til deres Betydning for Eksamensstudierne.

Ved Siden deraf er der for Tiden endnu normeret et Professurat i sammenlignende Sprogvidenskab. Dette Fag er af særlig Betydning, fordi der ved Skoleembedsøksamen i Sprog kræves Kendskab til den sammenlignende Sprogvidenskabs Metode, og kan derfor, for saa vidt en til Foredraget deraf kvalificeret Lærer findes, ventes regelmæssig at ville optage et af de 3 Professurater i ubestemte Fag, der efter Trangen til enhver Tid og de forhaandenværende Kræfter kunne besættes med Lærere i saadanne filosofiske, historiske og sproglige Fag, som ikke maatte findes tiltrækkelig repræsenterede ved de spectielt normerede Blade. Ifølge den i Rigsdagsamlingen 1887—88 vedtagne Ordning findes der foruden den normerede Professor i sammenlignende Sprogvidenskab endnu ekstraordinære Professorer i slavisk Sprog og i Kunsthistorie, hvortil kommer, at der af den ledige Lønning for en Profes-

for i Æstetik udredes Honorat til en midlertidig Docent i dansk Literaturhistorie. I Betragtning af, at alle disse Fag, sammenlignende Sprogvidenskab, slavisk Sprog, almindelig Literaturhistorie og Æstetik, Kunsthistorie m. fl., konkurrere om de 3 Professurater, kan dette Antal efter Omstændighederne forventes at ville blive utilstrækkeligt til Universitetets Behov. Men da der dog ikke foreligger en i selve den akademiske Undervisnings planmæssige Krav begrundet Nødvendighed for at have et større Antal, og de fornødne Kræfter til Besættelse af dem heller ikke til enhver Tid tør paaregnes at være til Stede i større Maaal, har Forslaget indskrænket sig til det nævnte Antal i Forventning af, at der i givne Tilfælde, f. Eks. hvor der er Mulighed for at nytte en betydligere Kræft til Universitetet, fremdeles ligesom hidtil vil kunne hjælpes paa mulige Savn ved Ansættelse af overtallige Professorer.

I det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet ere samtlige de i Forslag bragte Professurater i bestemte Fag allerede nu normerede, blot med Undtagelse af Professurateret i Geografi, der kun er bevilget som ekstraordinært. Men i Betragtning af den store Betydning, der efterhaanden er bleven tillagt dette Fag ved den akademiske Undervisning og med særligt Hensyn til, at der i Medfør af Afg. 25de Oktbr. 1883 til Stadihed bør kunne holdes Eksamensforelæsninger i Geografi, er der formentlig aldeles tiltrækkelig Grund til ogsaa at optage dette Fag som normeret Lærefag. Det ene ubestemte Professurat, som derefter endnu er foreslaaet medtaget, finder sin naturlige Forklaring i den lange Række af meget omfattende og betydningsfulde Videnskaber, som dette Fakultet repræsenterer, hvilke Videnskaber tilmed have vist at kunne brede sig i nye Forgreninger, som f. Eks. Botaniken i Planteanatomi. Selv bortset fra en sliig Mulighed vil der imidlertid let i en saadan Række Lærefag ved Universitetet forekomme et Savn, medens udenfor Universitetet den fornødne Kraft til at afhjælpe dette er til Raadighed. For denne Mulighed er da ogsaa her det ubestemte Professurat føjet til, der følgelig ligesom de tilsvarende Professurater i det filosofiske Fakultet kun tænkes besat, naar de fornødne videnskabelige Dygtigheder, der ellers maatte gaa ledige, findes til Raadighed.

Til § 3.

Som Lønningsloven af 25de Marts 1871 § 4. Dog er i 2det Stykke Ordene: „som ere ansatte siden 1ste April 1858“ ude-